

OFFICIEEL GEDEELTE.

EXTRACT uit het Register der Resolutien van den Gouverneur Generaal van Nederlandsch Indië, in Rade.

Buitenzorg, den 16den april 1831. (No. 23.)

Gelzen enz.

Zoo is, na rijpe overweging, goedgevonden en verstaan: **Eerstelijk.** Bij deze, uitdrukkelijk te verklaren, dat het voortaan, zoo wel in de Hoofd-Baljuwage Batavia, als in de afdeeling Buitenzorg, aan alle karren, boerenwagens of andere vracht-voertuigen hoe ook genaamd, (onverschillig of zij ledig, dan wel met Gouvernements, of met particulier eigendom beladen zijn) bespannen met buffels, ossen of ander vee, met gespleten hoeven, zal zijn verboden, den grooten ooster- of heeren-weg naar Buitenzorg of wel andere groote of heeren-wegen, naast of in de nabijheid van welke karren-wegen zijn aangelegd, te berijden, of om op eenigerhande wijze van dezelve gebruik te maken; — alsmede dat verboden zal zijn het laten losloopen of grazen van buffels, rundvee, schapen, geiten, enz. op de gemelde groote wegen, sub poene eener boete, ter beoordeeling van de eerste plaatselijke autoriteit, van drietot twintig guldens voor elk voertuig of dier, welke boete, onverwijd, door den eigenaar of voerder zal moeten worden voldaan; — zullende bij onvermogen of onwil tot betaling, het voertuig, of het dier gedurende veertien dagen worden aangehouden, en na ommekeer van dien tijd, de boete niet betaald zijnde, een en ander op de naast bij gelegene bazaar, publiek worden verkocht en het meerder rendement aan den eigenaar worden terug gegeven; — zijnde van dit verbod eeniglijk uitgezonderd, de vervoer van oorlogsbehoeften, verdedigingsmiddelen, of wel andere Gouvernementstransporten, welke spoed vereischen, (in welke gevallen de geconcerneerde departementen, in overleg met het plaatselijk bestuur, zullen behooren te handelen), en voorts het, voor een enkel oogenblik, dwars over den weg heen drijven, van het vee, ten einde naar de weide gebragt te worden, alsmede de karren welke, van de eene zijde van den weg naar de andere zijde, moeten oversteken; onverminderd de gehoudenheid tot vergoeding der schade, welke daar door mogt worden te weeg gebragt.

Ten tweede. Te bepalen:

- A. Dat de tegenwoordige wijze van onderhoud van den grooten ooster- of heeren-weg, naar Buitenzorg, en van daar tot aan de grenzen van het land Pondok Gedee, alsmede het onderhoud van alle de op dien weg gelegen bruggen, zoo als dit is voorgeschreven bij besluit van den Gouverneur Generaal, van den 10den mei 1817 no. 15, zal blijven voortduren; — zullende de Baljuw der Ommelanden, behynde de Assistent Resident van Buitenzorg, ieder voor zoo ver hem aangaat, verplicht zijn, dit onderhoud behoorlijk gade te slaan, en de daar voor te goed gedaan wordende gelden niet mogen uitbetalen, bij aldien, van de zijde der landeigenaren, in voorschreven onderhoud, ter beoordeeling der natenbemen commissie, niet naar vereischte wordt voorzien; — in welk geval gemelde ambtenaren, dit onderhoud zullen doen bewerkstelligen, door de opgezeten der landen, tegen uitkeering aan dezelve der aldus van de landeigenaren, intehouden gelden.
- B. Dat in den vervolge, ook de bruggen, alsmede de waterleidingen, welke tot afleiding van het regenwater, en alzo niet ten dienste der cultuur strekken, gelegen op en onder alle overige groote of heerenwegen, in de Hoofd-Baljuwage Batavia en in de afdeeling Buitenzorg, voor zoo verre hun voortdurend gebruik als noodzakelijk wordt geoordeeld, geheel op kosten van den lande, door het departement van den waterstaat, zullen worden onderhouden, en des noodig, vernieuwd; met dien verstande nogtans, dat de tegenwoordig bestaande bruggen en waterafleidingen, vooreerst, en tot zoo lang zij eene geheele vernieuwing of buitengewone reparatien vereischen, op den plaats gebruikelijken yest en wijze, door de ge-

- concerneerde land-eigenaren, in bruikbaren staat zullen moeten worden gehouden.
- C. Dat de thans op de pedattie- of buffelwegen bestaande greppel of midden slokkan, of afscheiding tusschen den karren- of pedattie-weg, daar, waar zulks zonder groot nadeel of kosten, en zonder ongerief of bezwaar kan geschieden, zal worden gedempt of digt geworpen, en dat daar en tegen, de greppel of slokkan, welke de pedattie- of karren-wegen van de groote of heeren-wegen afscheidt, in hare volle lengte zal worden uitgediept, ter diepte van ten minste vier en ter breedte van acht voeten.
- D. Dat de genoemde karren- of pedattieweg, tusschen Buitenzorg en Batavia langs den grooten ooster of heeren-weg loopende, in deszelfs volle lengte, door tusschenkomst van de naast wonende Inlandsche bevolking zal worden opgehoogd en verbeterd, en voorts in eenen voortdurenden goeden staat onderhouden en van de noodige water-afleidingen worden voorzien en dat tot de uitvoering van dit laatste, de benodigde Bantamsche steenen potten, alsmede de vereischte bruggetjes, van wege het departement van den waterstaat, op kosten van den lande, zullen worden aangekocht en vervaardigd; zullende gemelde weg, wanneer in zwaren regen-tijd het droogen van denzelfven belet wordt, te rekenen van den Jambatang Jatie tot Weltevreden, gesloten worden en bij het eerst-opvolgend voortdurend droog weer, weder worden geopend; van welke opening en sluiting, door het plaatselijk bestuur van Batavia, aan de gemeente zal worden kennis gegeven. Gedurende voormelde sluiting zullen de karren, langs den oosterweg van Buitenzorg komende, derzelve ladingen te Tjondet laden ontladen, om met prauwen, door de rivier Tjiluwong naar Weltevreden te worden vervoerd.
- E. Dat de genoemde karren-weg, van het punt benoorden het hek van het landgoed Tjiloar zal worden verlegd, en van de oostzijde van den heeren-weg zal worden verplaatst naar de westzijde van dien weg, loopende over de hooge landen van Nengewer en Tjibinong tot aan de brug over de slokkan op het land Tjimangies; dat ter hoogte van de 19de paal, of bij de zoogenaamde kampong Sie Goenoeng, de daar bestaande karren-weg zal worden verbreed; dat dezelve van de bamboezen brug, over de slokkan, liggende tusschen de 13 en 14de paal, alsmede zal worden verlegd en overgebragt, naar de westzijde van de slokkan, ten einde van genoemd punt af, te loopen over de landen Tanjong-Oost en Tjililitan tot aan de Jambatang Jatie; zullende deze aldus nieuw aanteleggen, te verbreden of te verleggen gedeelten van den genoemden karrenweg, getraceerd en bepaald worden, door de hier natenoemen commissie, op eene doorgaande breedte van zes roeden, binnen de slootten, en tot dat einde, voor zoo veel noodig, eene ontginning ten algemeenen nutte, plaats hebben der langs die wegen liggende particuliere landen, waarvoor de eigenaren des verkiesende, zullen worden schadeloos gesteld, zullende de door gemelde commissie te worden vastgesteld.
- F. Dat, voor rekening van den lande, eene nieuwe houtenbrug zal worden gelegd over de slokkan, nabij de 14de paal op den weg naar Buitenzorg, ten einde aan de karren gelegenheid te verschaffen, om, van de oostzijde naar de westzijde der slokkan, den te verplaatsen karrenweg te kunnen volgen.
- G. Dat de ondervolgende karrenwegen, door tusschenkomst der daarbij of naast wonende Inlandsche bevolking, zullen opgehoogd, verbeterd en in eenen behoorlijken staat worden onderhouden; te weten:
 - a. De weg langs den grooten weg van Bacassie, over Poeloe Gadong tot Pondok Bamboe.
 - b. De weg van Tjilingsie over Pondok Gedee tot Pondok Bamboe.
 - c. De weg van Pondok Bamboe tot Meester Cornelis.
 - d. De weg van de bazaar te Buitenzorg, langs den westerweg tot Tanabang.
 - e. De middenweg van den westerweg te Batavia, over de slokkan, loopende over de landen Tjiluwong, Tjililitan, Tanjong-Oost, en Tjibinong.

Depok, Pondok Tjiena, Tanjong West, Kampong Malajoe, Matreman en Minting tot Parapattan, alsmede de weg loopende van Caret naar Tanabang.

f. De weg van Buitenzorg over Lengkong naar Tangerang en verder naar Tjikandje, en

g. Eenige communicatie-wegen, als die tusschen Tanabang en Weltevreden, die tusschen den westweg en middenweg te Kampong Malajoe, en zoodanige andere, aan welke het doen der voornoemde voorzieningen, door de natenoemde commissie, zal noodzakelijk bevonden worden.

Zullende de op voormelde wegen aanwezige bruggen, steeds, voor rekening van den lande, door het departement van den waterstaat verbeterd, onderhouden, en waar het noodzakelijk is, geheel nieuw aangelegd worden; onder dien verstande nogtans, dat voor zoo ver betreft de aardenwerken, aan voorschreven bruggen te bewerkstelligen, gemeld departement, daartoe zonder betaling, of wel met het enkel verleen van voeding, zal kunnen gebruik maken van den handenarbeid der naast bij wonende Inlandsche bevolking.

H. Dat zoodra al de gemelde wegen, door daartoe buitengewoon aantewenden middelen, in eenen behoorlijken staat zullen zijn gebragt, de bevolking der langs en in de nabijheid derzelve gelegene landden, verpht zal zijn, die wegen voortdurend in eenen goeden, en allezins bruikbaren staat te onderhouden en zulks ter beoordeeling der respectieve plaatselijke autoriteiten, welke, ter bewerkstelling van dat onderhoud, bevoegd zullen zijn om, buiten bemeyenis der landeigenaren, het benodigd getal arbeiders, uit de kampongs, door tusschenkomst van de hoofdmandoors of juragans der landerijen, vier-en-twintig uren te vore, te requireren, ten einde, zonder betaling, aan de wegen te arbeiden, onder opzigt en verantwoordelijkheid van gemelde hoofden; zullende de hoofden, welke in gebreke blijven om aan den daartoe bekomen last, van de plaatselijke autoriteit, dadelijk en gereedelijk te voldoen, alsmede de opgezetenen, die weigerachtig of nalatig blijven, ter behoorlijker tijd en plaats, ten arbeid te komen, worden gestraft, met eene boete van $f 1$ tot $f 10$, en bij onvermogen of onwil tot betaling derzelve, met gevangenisstraf, den tijd van acht dagen niet te bovengaande.

I. Dat, in het algemeen, alle karrenwegen, wanneer zulks, ter beoordeeling der natenoemene commissie, zonder groote hindernis, bezwaar of aanmerkelijk nadeel, van de daarbij belanghebbenden, zal kunnen geschieden, eene doorgaande breedte zullen moeten hebben, van ten minste zes roeden, tusschen de wederzijdsche afwateringslooten, welke op acht voeten breedte zullen moeten worden aangelegd; zullende, hijsdien ter verkrijging van deze algemeen bepaalde breedte, groote stukken grond, van eenige waarde, in de onteigening ten algemeenen nutte, moeten worden begrepen, aan de belanghebbenden eene billijke schadeloosstelling, volgens taxatie van de natenoemene commissie, worden uitbetaald; terwijl eindelijk de passers, langs alle wegen, steeds op eene hoogte van vier voeten zullen moeten gehouden worden.

K. Dat het Gouvernement, zich voorbehoudt, om daar, waar zulks voor het algemeen belang noodzakelijk is, nieuwe wegen aan te leggen, en des noodig zijnde, daarbij eene onteigening ten algemeenen nutte, te doen plaats vinden, tegen billijke schadevergoeding, wordende hierbij tevens gerenoveerd, de resolutie van den 25sten september 1807, betrekkelijk de zij- en dwarswegen over de partikuliere landerijen loopende, met dien verstande, dat ingeval van verschil over de daarbij voorkomende aangelegenheden, zulks zal zyn ter kennisneming der na te noemen commissie om daarin te beslissen; zullende de overtreders van de bij die resolutie voorkomende bepalingen, alsmede degenen, welke zich verzetten tegen de beslissing van genoemde commissie, naar gelang der omstandigheden, eene boete incurreren van $f 1$ tot $f 50$, welke bij onvermogen of onwil tot betaling, in gevangenisstraf, den tijd van acht dagen niet te bovengaande, zal worden veranderd.

L. Dat alsmede in bruikbaren staat zal worden gebragt, het vroeger bestaan hebbende jaagpad, langs den oost- en westeroever der rivier Tjilisoeng, welke, zoodanig, voor zoo veel noodig, bevaarbaar zal worden gemaakt, zullende tot verrigting van deze werken, in voege als voor het dagelyksch onderhoud der wegen, bij § 8 is bepaald, het benodigd kampongs volk, volgens de

repartitie, door de na te noemen commissie te maken, door de plaatselijke autoriteit worden gerequireerd, tegen verzekering van zoodanige betaling of te gemoetkoming in levensonderhoud, als door de commissie zal worden bepaald.

M. Dat het oppertoezigt, het beheer en de zorg over alle wegen, rivieren, bruggen, kanalen, bandongans, sluisen, waterleidingen, etc., buiten het distrikt der stad en voorsteden van Batavia, in de afdeeling der ommelanden en in Buitenzorg gelegen of nader aanteleggen, de wijze van voorziening, het herstellen en het onderhoud van een en ander, het maken der daartoe benodigde ontwerpen en begrootingen van kosten, en al hetgeen verder met de genoemde aangelegenheden in verband staat, zal worden opgedragen aan eene commissie, onder den naam van *commissie voor de bruggen en wegen*, welke leden geene bezoldiging van den lande zullen genieten, maar behalve het vrij gebruik van postpaarden in commissie zijnde, alleen de door hen op hunne reizen, te impenderen kosten, in rekening zullen kunnen brengen, om de reis te worden vergoed.

N. Dat voormelde commissie zal zijn zamengesteld uit: den Hoofd-baljuw van Batavia, als voorzitter; den Hoofd-ingenteur van den waterstaat; den Baljuw der ommelanden, en den Assistent Resident van Buitenzorg, als permanente leden; benevens uit vier landeigenaren, waarvan twee uit de ommelanden en twee uit de afdeeling Buitenzorg zullen gekozen worden, van welke vier laatstgemelde leden, jaarlijks, bij bepaling door het lot, twee zullen uitvallen, en ieder jaar twee andere landeigenaren in derzelve plaats benoemd worden.

O. Dat de bovenvermelde commissie tweemaal 's jaars, of zoo veel meer, als noodig zal worden geoordeeld, al de aan haar toevertrouwde, en hierboven opgenoemde aangelegenheden, zal opnemen of doen opnemen, en aan het Gouvernement een verslag inzenden van den staat derzelve; dat voorts in de maand Maart van ieder jaar door de commissie, aan de Regering een voorstel zal worden aangeboden omtrent de in den loop van dat jaar gevorderd wordende herstellingen, voorzieningen of verbeteringen en zulks met overlegging der begroting van kosten, zoo tot betaling der benodigde werklieden, het aankopen der gereedschappen en materialen, als tot het toekennen van schade-loosstelling, ten gevolge van eventuele onteigeningen van gronden aan partikulieren behoorende, en eindelijk opzigtelijk de repartitie over de verschillende landen, der door dezelve te leveren werklieden, en hetgeen gedurende dat jaar, aan de werklieden zal behooren te worden te goed gedaan, hetzij in geld, hetzij in levensonderhoud; ten aanzien van welk laatste, als grondbeginsel zal worden aangenomen, dat, ingeval van geldelijke te gemoetkomst zonder voeding, aan ieder arbeider, niet minder dan tien cents, en vereenigd met voeding, vijf cents daars zullen toegekend worden; terwijl hijsdien alleer eene tegemoetkomst in onderhoud voldoende wordt geoordeeld, niet minder dan een kutje rust en een once zout daags, aan ieder arbeider, zal moeten worden verstrekt.

P. Dat, tot regeling van het voorgeschrevene bij het voorgaand artikel, de commissie alverder tot grondbeginsel zal moeten aannemen, dat voor het gewoon of dagelyksch onderhoud der wegen, rivieren, waterleidingen, kaduken en diergelijke werken, geene betaling of verstrekking van levensmiddelen, aan de daartoe gebezigt wordende Inlandsche bevolking, zal worden te goed gedaan, maar dat de werklieden, of materiele tegemoetkomst, alleen zal worden toegestaan, bij het aanleggen van geheel nieuwe werken of wegen, of wel wanneer door buitengewone middelen, welke niet kunnen beschouwd worden onder het dagelyksch onderhoud begrepen te zijn, in derzelve bestaans of herstelling moet voorzien worden, alles ter beoordeeling en beslissing der gemelde commissie.

Q. Dat als nog stipectijk zal moeten worden achtervolgd het voorgeschrevene bij de art. 1, 2, 31, 33, 34, 35, 42, 52, 53 en 58 van de titel *Erven, huizen, landerijen en openbare marktplaatsen* der Bataviasche Statuten, met dien verstande nogtans, dat in stede van de bij die artikelen gestelde poenaltiteiten, op de daarbij vermelde overtredingen zullen toepasselijk zijn de straffen, bepaald bij § 6 van het tweede lid dezer resolutie; luidende gemelde artikelen als volgt:

Art. 1. Die aan de groote rivier off de Krobok, a thuisen off landerijen hebben, moeten alle groote boomers, die op een roede na aan die rivieren staan

« off door afkalving van de wal, komen te staan, en ver-
« kappen, op drie Rixds. boete voor de eerste keer en ses
« Rixds. voor de verdere reizen te verbeuren, ten be-
« hoeve der cassa van Heemraden dezer Stads Omme-
« landen en die daarop de vereijchte toezigt moeten
« houden.

Art. 2. « Ook zullen de Eggenars van andere lan-
« den drie à vier waren en verder buiten de Stad
« gelegen, daar de boomen binnen een roede van de
« boorden aff, en dus zo na aan de rivieren staan,
« dat die gevaar loopen van door de swaare afwatering en
« daaruit voortvloeyende verspoeling der boorden, daar-
« in te storten, dezelve mede hebben om te hakken
« en ter plaatse daar nog geen swaare boomen geplant
« zijn off nieuwe moeten geplant werden, deselve niet
« mogen setten, als op de distantie van te minste
« twee roeden van de rivier aff.

Art. 32. « De op zyne landen off thuynen aan
« de rivier gelegen wege off vaart-plaats in palende, zal
« daernevens en bij deselve langs geen sloot mogen
« graven, zonder alvorens daartoe verkreegen te hebben
« verloff van Heemraden, op poene van ses Rixsd.
« boete, ten behoeve van haar Eerw. cassa voor de
« eerste maal en verder arbitrale correctie.

Art. 33. « Ook mag uyt 's heeren weegen geen aar-
« de gegraven en deselve op iemands eygen off een
« anders land, off ook op andere 's heeren weegen
« gebragt werden, zonder alvorens daartoe van 't
« ged. collegie verloff bekomen te hebben, op straffe
« als vooren.

Art. 34. « Niemand zal eenige mül- off scheidspaa-
« len der landen, 't zij waar 't ook mogte weesen,
« door heemraden of den gesworen-landmeter gezet,
« off elders ingeslagen, mogen beschadigen, omver-
« kappen off uithaalen, op poene van ses Rixsd. voor
« die daarop voor de eerste maal zal werden achter-
« haald en verder lijfstraffe, na exigentie van zaa-
« ken, indien zulk misdaaten van iemand werd
« onderwonden.

Art. 35. « Niemand zal niemand mogen onder-
« staan, zoo wel in andere lieden hunne landen in
« te breeken, als ook die van de Compie. nog niet
« uitgegeven zijn, onwettig onder zig te trekken, en
« van daar op woonende javaneu of andere posses-
« seurs de vrugten zig toe te eijgenen, op poene als
« vooren. « De geene die zoodanige landen be-
« slagen hebben, daarvan weder afstand aan heem-
« raden moeten doen, op poene van na gele-
« gendheid der zaaken gecorrigeert en gestraft te zul-
« len worden.

Art. 47. « Alle ingelanden off besitters van lande-
« rjen is het ronselen off verleiden van elkanders
« volk, om in hun dienst overtegaan, geinterdi-
« ceert, sub poene van de gerondselde landlieden by re-
« clame te moeten terug geeven en verbeurte van het
« gegevene hand-geld.

Art. 52. « 's Heeren weegen zodanig als op haar
« behoerlyke broete gerooijt zijn, als ook de toe-
« gangen van bruggen off straten zoo wel binnen
« als buiten de stad, zal niemand mogen inkrimpen,
« besnoenen, off helemmeren, 't zij voor rytuigen of
« voetgangers, op poene van dubbele vergoeding van
« de schade en onkosten, die daar aan tot herstelling
« mogten te doen weesen, waarop de officieren van justie
« tie resp. zullen hebben te letten.

Art. 53. « En zal overzulk voor al niemand toegelaten
« worden eenige kranen off warongs binnen de
« rooijing van 's heeren weegen te zetten, waarop ook
« insouderheid schepenen en heemraden, ieder bin-
« nen zijn bestek, toezigt zullen houden, zonder de
« minste oogluiking off ontzinsing op fundament van
« misdaaten van voorige dagen.

Art. 58. « Inzulklyk blijft ten scherpsten geinter-
« dicert het werpen van eenige asch, aarde, steen
« off andere vuylighend, veel min kringen en andere
« infecteerende dingen, zoo wel in 't Moolenvliet als
« in de andere rivieren off gragten binnen off buiten
« de stad, tot drie uren van deselve af, op poene
« van de ketting off arbitrale correctie, naar bevin-
« ding van personen en zaken.

Zullende aan de boven vermeldde keuren, als nog met
alle kracht, de hand moeten worden gehouden; en
Dat al dadelijk van alle groote boomen, ruigten en andere
hinderpalen, ter breedte van een roede, langs de zomen,
zullen moeten worden gezuiverd de weder-zuidsche
oevers van de rivier *Tjiliwong*, tusschen *Tjondet* of
bazaar *Tanjong West* en *Parapatan*, alsmede die
van de rivier *Pasangrahan* te rekenen van de brug
te *Pondok Tjabé* tot die te *Ankeer*

Ten derde. Het bepaalde bij de art. 3, 5, 9, 27,
50, 53, 34, 35, 36, 39, 43, 44 en 45, van de in-
structie voor den rooimeester te *Batavia*, gearresteerd bij
resolutie van den Gouverneur Generaal in Rade, de dato
8 februari 1825 no. 23, (staatsblad no. 7,) alsmede van
toepassing te verklaren op de Ommelanden van *Batavia*
en de afdeeling *Buitenzorg*. Zullende de werkzaamhe-
den bij de gemelde artikelen aan den rooimeester opge-
dragen, aldaar respectievelijk worden waargenomen door
den Baljuw der Ommelanden van *Batavia*, en den
assistent resident van *Buitenzorg*.

Ten vierde. Enz.
Extract enz.

Accordeert met voorschreven register,
De Adjunct Secretaris,
VAN OLPEN.

Door Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal
in Rade zyn

BENOEMD:

Tot controleurs der landelijke inkomsten van de tweede klasse,
de controleurs der derde klasse, *C. D. de Njs*, in de residen-
tie Bezoekie en *A. A. de Njs*, in de residentie Kadoc.

Tot adjunct gezworen klerk bij den raad van justitie te *Ba-
tavia*, *Mr. P. T. Filz*.

BATAVIASCHE SCHUTTERIJ.

BENOEMD:

Tot tweede luitenant, de serjanten majoor, *C. A. G. Rom-
winckel* en *J. D. G. Schaap* en de serjant *J. P. Cornets de
Groot*.

HONORABEL ONTSLAGEN.

De tweede luitenant, *H. P. Focquin* en *P. van Rees*.

SAMARANGSCHE SCHUTTERIJ.

BENOEMD.

Tot tweeden luitenant kwartiermeester, de tweede luitenant,
J. Simon.

ONTSLAGEN.

De tweede luitenant kwartiermeester, *C. P. du Cloux*.

IN-OFFICIEEL GEDEELTE.

EUROPESCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 7den december jl.

In het hier uitkomende *Journal de la Haye* van heden leest
men het volgende, opmerkelijke vertoog:

„ Staatskundige vraag van den dag.

„ De gemoederen, door de rampen en behoeften des Vader-
lands opgewonden, zijn het in onze provincien over het vraag-
stuk der afscheiding zoo volkomen eens geweest, dat van Gro-
ningen tot den Haag, van Vriesland tot Zeeland, een eenige,
maar krachtige kreet denzelfden afkeer en dezelfde hoop doet
hooren. De meest gematigden betrappen zich, even als de
driftiger denkenden, op den hartgrondigen wensch, dat er
voortaan tuschen Holland en Belgie geen punt van aanraking
meer zijn moge, hetwelk die geweten, als een gemeenschap-
pelijk Vaderland zou kunnen doen beschouwen.

„ Middelen om te bevestigden de Mogelichheid te Londen. Zij
wilden dat de afgescheidenen, die de afscheiding der be-
staande landen, die de afscheiding der bestaande landen, die
staan, maar ook de ongeschiedene afgescheidenheid van het Kon-
ingrijk der Nederlanden gewaarborgd. Wil Europa dus al de
gebroke banden weder aanknoopen? Zal Holland, hetwelk
door de Belgiërs met eene varige begeerte, om hun land te be-
zitten, beticht wordt, gedwongen zijn de wapenen op te vatten,
of eene omwenteling te maken, om te bewijzen, dat het vol-
strekt niet wil hetgeen men het beschuldigt zoo driftig te
willeen?

„ Zonderling! waarlijk is onze staatkundige toestand! De
Belgiërs roepen: liever de Hollanders verdeeld, dan dat wij
bewilligen zouden hunne landgenooten te blijven; de Hollan-
ders roepen van hunnen kant: nimmer, nimmer weder een
gemeen Vaderland met de Belgiërs! Allen zijn het dus eens;
ieder wil de scheiding. Maar, waarom dan getwist? waarom
heerscht er nog onzekerheid? waarom buldert het geschut? kan
men aan eene gelijkvormigheid van wenschen gelooven, wan-
neer men de wenschen tot eenen wapenstilstand moet dwin-
gen? wat zal de onpartijdige beschouwer zeggen, wanneer hij
twee volken elkander ziet om hals brengen, die beide voort-
geven juist hetzelfde te willeen?

„ Wat hij het eerst moet zeggen is dat eene dat partijen
de vernietiging der andere voor de handhaving der eenen
Vervolgens zal hij mogelijk zeggen, en als verstandig in het
begeven, dat de grond van het geschil iets anders is dan een

binnenlandsch krakeel. En dit is een punt, hetwelk onze dagbladen te zeer voorbij zien.

Men heeft geloofd, dat het mogelijk zou zijn, de belangen der beide volken te doen strooken, en men heeft Holland en België tot een eëdig Koningrijk vereenigd; maar is die vereeniging wel geschied om de belangen van beide? zij is geschied wij weten het maar al te zeer, om het belang van geheel Europa, dat besloten had een onafhankelijk Koningrijk op te rigten, hetwelk strekken moest tot bolwerk tegen Frankrijk.

Men herinnert zich, door welk eene heldhaftige poging Holland het juk heeft afgeschud, tegen hetwelk de volken van Europa zoo lang reeds hunne stem verheven. De stoutheid waar mede het zich onafhankelijk verklaarde, en *Willem's* vrijwillige te rug roeping, bewezen destijds den Mogendheden Hollands Vaderlandschen geest en waardigheid als natie. Doch, het was Holland niet alleen, welke belangen men in aanmerking wilde nemen, want wat toch kon dat land bij eene vergrooting van grondgebied winnen? Het was Europa's veiligheid, welke men wilde waarborgen, en met dat denkbeeld werd het Koningrijk der Nederlanden gesticht.

Dit gesteld zijnde, zal men erkennen, dat zulk eene orde van zaken niet alleen uit het inwendige beschouwd kan worden, en dat men, om dezelve te beoordeelen, zijn gezigtspunt moet kiezen op den grond der buitenlandsche staatkunde. Deze staatkunde nu behandelt niet in eenen dag, in een oogenblik, de zwaarwichtige vragen, waaraan de algemeene veiligheid der staten verbonden is. Binnen 's lands heeft *Willem I.* slechts de belangen van zijn volk te raadplegen, en dat volk gehoord zijnde is alles afgedaan. Naar buiten daarentegen is *Willem* niet meer eeniglijk soeverein, hij is eene contracterende partij, die Hollands belangen bepleit bij zijne mede-deelhebbers Engeland, Frankrijk, Pruisen, Oostenrijk en Rusland. Hij staat als het ware voor zijne pairs, die uitspraak moeten doen over de algemeene rust der natien. Daar kan hij voorzeker, en moet hij werkelijk de krachtige verdediger van Hollands regten wezen. Maar te wapen, dat hij op het congres even vrij, even meester van zijn besluit is, als hij het in Holland met bewilliging der Hollanders kan wezen, zou zijn zich op eene verregaande wijs begoochelen.

Denkt men daarenboven, dat Holland eene zuivere gift bekomen heeft, toen dit België aan hetzelfde verbonden werd? Heeft men de herinnering niet meer van hetgeen Koning *Willem*, zoo in zijne overzeesche oezittingen als in die op het vaste land, heeft moeten opofferen, om wettigheid en grond aan den landruil te geven? en ziet men niet, dat de zuivere en onvoorwaardelijke voorslag om België zonder vergoeding te rug te geven, eene daad zou zijn, welke de vlek eener onberadene voorbarigheid zou hebben, en ten opzichte van het land misschien misdadig zou wezen?

Om nu deze vergoeding te bedingen, heeft de monarch drie dingen noodig: tijd, waardering der omstandigheden en vrijheid van handelen.

De Tweede Kamer der Staten-Generaal, het voorstel der heeren van *Alphen* enz., en voorstel overigens door de zuiverste vaderlandsliefde ingeboezemd, tot naderen tijd verschuivende, heeft begrepen dat, hoe redelijk verlangens ook wezen konden, het niet gepast was, den Koning, afgescheiden van zijne Europesche bondgenooten, te doen verklaren, dat hij op eigen en eëdig gezag vernietigde, hetgeen Europa ge grondvest had. De wensch tot scheiding moet voorzeker geuit worden, maar te Londen door de staatkunde en overal door de algemeene stem. Men zou met meer juistheid zeggen, dat het den Koning betaamt die scheiding te willen, dan te beweren, dat hij tot dezelve behoort te besluiten; want in hetgeen de buitenlandsche staatkunde betreft, heeft de Koning de magt niet om alleen te beslissen, zonder medewerking der genen, door welke het koningrijk gesticht is!

De achtungwaardige voorstellers zelve hebben aan deze bedenkingen van betamelijkheid en raadzaamheid ingang verleend, en hoogelijk zou het ons spijten, bijaldien men in onze goedkeuring van het adjournement andere oogmerken en andere gedachten mogt willen zien dan die der geëerde afgevaardigden en der uitmuntende schrijvers, welke het voorstel ondersteund hebben.

Zij vragen de scheiding; ook wij roepen, even als zij, dezelve middeels in.

Met geestdrift stoten zij het herstel eener noodlottige vereeniging te rug; wij gelooven, dat die geestdrift billijk en wettig is, en die vereeniging welke zij vreezen, zouden wij met hen, in eenen worstelstrijd tegen geheel Europa, afweren, indien het zijne staatkundige zelfszucht zoo ver zou willen drijven, van demselver herstel te vorderen.

In meening volkomen met hen eens, en doordrongen van juist dezelve grondbeginselen, welke hen aandrijven, kan men ons derhalve niet beschuldigen dat wij onze ware denkbeelden verborgen houden, wanneer wij zeggen, dat hun verlangen, hoe wettig ook, ons voorgekomen is ontijdig te wezen, in zoo verre hetzelfde strekte om den Koning te dwingen aan Europa te verklaren, dat hij het vraagstuk, tot welks beslissing het geroepen is, reeds nu beslist had.

En waarom zou men de algemeene staatkunde niet willen toelaten, haren eigen gang te gaan? Weet men niet dat, tijdens een congres niet alles openbaar gezegd en wereldkundig gemaakt kan worden? geloof men dan dat de betrekkingen van ons kabinet geheel krachteloos zijn? heeft men niet integendeel de zekerheid, dat 's Konings werkzaamheid en die der ministers, met welke hij zich omgeven heeft, naar mate van het zwaarwichtige der omstandigheden gedurig aangroeit? Wanneer België, in zijne gewaande onafhankelijkheid, zelfs niet het grondgebied der oude Vereenigde Provinciën eerbiedigt; wanneer Holland, door zijne gandoentlijke trouw, door zijne edele

opofferingst, den *Winnam van* vaderlandslievend; van heldhaftig, dien het steeds verdiend heeft, toont waardig te blijven, kan men dan wel vreezen, dat al wat boos is gespaard, en al wat edel is verraden zal worden?

Een zuiver Hollandsch of zuiver Belgisch ministerie had nog nimmer de Nederlanden bestuurd. Na den opstand der Zuidelijke provincien heeft het kabinet, te voren steeds gemengd, steeds tweeslachtig, het Belgische, dat hetzelfde aankleefde afgeschud, en Holland alleen wordt thans in den raad vertegenwoordigd. Sedert dat oogenblik moge men vrij de daden der regering nagaan; is er wel eene eenige, die niet den geest der Noordelijke provincien ademt? Heeft niet Hollands staatsbelang alleen, en op eene waardige wijs, onze Hollandsche ministers bezielde?

Derhalve, slechts nog een kortstondig vertrouwen, en alles zal wel gaan. Wat vrees men? dat Belgiens zaak bij het congres wordt voorgestaan? ja, door eenen van de *Weyer*, maar door geen waren Vaderlander, en nog duizendmaal minder door eenen minister des Konings, die zijnen pligt getrouw en de vriend zijns lands is.

Men zij dus gerust; doch men denke niet dat het noodig is, den Koning, nog voor de besluiten der Mogendheden, eene verklaring van welken aard ook, omtrent deszelfs betrekkingen met het congres, af te vergen. Hij kent de wenschen van zijn volk, dagelijks hoort hij de meest voorkomende stemmen in naam des vaderlands tot hem spreken, en die stemmen voeren eenpariglijk dezelfde taal. De Koning, de Ministers, de vertegenwoordigers van Holland op het congres zijn met hart en ziel Hollanders en zullen zich hun vaderland steeds waardig tonen. Er aan twifelen ware hen hoonen. Scheiding der beide landen, verstooting van een oproerig en weerspanning volk, zijn het doel onzer hoop en onzer stelligste wenschen. Maar zulks aan Europa te doen beteekenen, staat niet in de magt van *Willem* alleen. Er zullen bedingen vastgesteld worden, om het evenwigt te vestigen, den vrede te handhaven, de veiligheid der andere staten te verzekeren; men zal derhalve naar nieuwe combinatiën moeten uitzien. Over al deze dingen heeft Holland niets meer dan zijne stem. Voorzeker zal Holland, door deszelfs Koning, op eene waardige wijs vertegenwoordigd worden. Maar hoe veel drangredenen zal men niet moeten bestrijden, betrekkelijk Europa's voorgegeven barriere; die een de oude diplomatie zoo dierbaar is? Eene natie, wier beide deelen elkander vijandig zijn, zal men zeggen levert deze wel een veilig bolwerk voor de overige volkeren? Zijn de vestingen, in Belgiens handen gesteld, niet zoo goed als aan Frankrijk geleverd? Die vragen kunnen geopperd worden en nog duizend nevens dezelve. Wil men nu den Koning zijne taal op het congres voorschrijven, zoo moet men hem ook al de antwoorden op al de vragen der diplomatie in den mond leggen; en opregt gesproken, zou men dit wel kunnen? Of zou wel inderdaad een congres zijnen naam verdienen, wanneer op denzelfden dag de besluiten der Mogendheden geene opheldering konden doen geven, die niet geopendbaard, geene drangreden die niet wereldkundig gemaakt werd.

Ten slotte De scheiding is noodig, onontbeerlijk; men moet die erlangen of veroveren. Dit is een punt, hetwelk aller wenschen, aller harten beslist hebben. Maar men moet den Koning geene taal, door het eenig belang van Holland ingeboezemd voorschrijven, zonder dat hij, in dat zelfde belang, vergoedingen bedongen hebbe, welke hij recht heeft te verwachten, en het middel hebbe gevonden om door eene wijze en voorzigtige staatkunde, elken der Souvereinen van Europa gerust te stellen.

Laat ons derhalve aan *Willem* de vrijheid laten, om bij zijne pairs de ware belangen van het land, dat hij bestuurt, te doen behandelen. Hij zal, zoo hopen wij, met Gods hulp en dië zijner wijsheid, die taak weten te volvoeren, niet alleen als Koning, maar als Hollander."

X.

FRANKRIJK.

PARIS, den 6den december jl.

Generaal Berthezène is uit Algiers te Parijs gearriveerd; gelijk ook de Brazilische ambassadeur aan het Russische hof, markies de Rezendé, van Petersburg. — De sinds 1815 gebannen luitenant-generaal *Littledale* is den 1sten dezer van Philadelphia te Calais aangekomen. — Uit Parijs schrijft men, dato 30 j.l. dat aldaar groote schrik heerscht; het geschut is van de wallen tegen de stad gerigt, niemand durft een woord over staatszaken reppen; te Genua en Nizza zijn in de laatste helft van November mede vele arrestatiën geschied.

— Uit Napels meldt de *Messenger* het volgende: » De slechte indruk, welke de proclamatie van Ferdinand II heeft gemaakt, is oorzaak dat het Gouvernement tot buitengewone maatregelen heeft moeten overgaan. Vijftig duizend soldaten, nagenoeg op den voet van oorlog gebragt, doorkruissen het Koningrijk; en verwisselen wekelijks van standplaats. De geheele Koninklijke familie heeft zich naar Portici begeven. Aan twee Fransche koeriers is de toegang tot dit rijk geweigerd. Zij hebben te Rome hunne dépêches aan Napolitaansche koeriers overhandigd en moeten aldaar het antwoord inwachten.

» De Oostenrijksche koeriers volgen elkander dagelijks op. De Prins van Metternich bestaart inderdaad het Gouvernement er men verzekert dat zich verscheidene Oostenrijksche commissarissen en zendingen vermond in deze stad bevinden."

(Zie verder het Bijvoegsel.)

DINGSDAG, den 31sten Mei 1831.

MENGEELINGEN.

Onder de reisbeschrijvingen welke van tijd tot tijd het licht zien, is er laatstelijk een verschenen van mevrouw Ch. Lushington, welke in 1827 van Caloutta door Egypte naar Europa is teruggekeerd. De belangrijkheid van dat werk wordt zeer geprezen en, zeker tijdschrift zegt van hetzelfde, dat het den diepst geleerden en meest beschaafden man tot eer zoude verstrekken. Als een staaltje van hare natuurlijke eenvoudigheid in het verhalen van hare togten, en de beschrijving der voorwerpen welke zij heeft gezien, levert het gemeld geschrift de beschrijving van hare bestijging van eene der Egyptische pyramide, aan welk verhaal men, ons bedunkens, den toegezwaaiden lof niet zal weigeren.

Hetzelve luidt als volgt:

» Bij mijne aankomst zag ik een aantal lieden nabij den top der pyramide, en eenige anderen die naar beneden kwamen. Zij bevonden zich dicht aan den zoom van het bouwgevaarte, en hun toestand scheen derwijze hageheijk te zijn, dat men ligtelijk bevroeden zal, hoe ik mij inniglijk overtuigd hield, van onmogelijk ooit tot daar boven te zullen kunnen opklonderen. Intusschen besloot ik het te beproeven. Ik begon den togt van uit het punt waar de ingang is gemaakt, en dooriep de geheele lengte van eene der flank-breedten, van het gezegde punt tot aan den tegenovergelegen uithoek; het was ongeveer op veertig voet hoogte boven den aardbodem. De tot voetpad dienende breedte van dezen flankgang was zeer smal en op sommige plekken afgebrokkeld, derwijze dat men eenen zeer uitgerekten stap moest doen om van den eenen steenklomp op den naastaan liggenden te komen. Daar intusschen, mij rechts ter zijde, de pyramide zelve eenen vasten muur, en bij gevolg eene aan mijn oog tegenwoordige hoede aanbod, begaf mij de moed niet tot op het oogenblik waarin ik den tegenover liggenden uithoek had bereikt. Maar daar liep nu de opweg eenig en alleen over dien hoekkant, en bood ter wederzijde of nergens eenig steun aan, en ik begon zeer beangst te worden; toen ik daarop een mijner, ofschoon mij geheel vreemde, togtgenooten die boven mij stond, mij hoorde den raad toeroepen, om mijn opzet te laten varen, en nog een ander mij aanbeval niet verder voort te schrijden, was ik dan ook zeer blijde weder terug te keeren; en mijn niet-slagen eerder aan hunne raadgevingen, dan aan eenig falen van mijnen moed te mogen toeschrijven. Onder het weder afstijgen zeiden mij die heeren dat het een zeer moeilijke en afmattende togt was, en zij schenen ook ten gevolge der hitte en van hunne krachtsinspanning, moede, mat en kortademig te zijn.

Maar, op mijne honderdmalen herhaalde vraag: »meent gij dan dat ik niet tot daarboven zoude kunnen komen?» moedigden zij mij eindelijk aan om het te beproeven, en boden zij mij aan mij te vergezellen. Ik vertrok, en, met behulp van een stoeltje op sommige plekken, met de ondersteuning mijner geleiders, en de bemoeidige toespraak der beide heeren, kwam ik ter halver wege aan, terwijl ik gedurig al uitriep, dat ik nooit weder in staat zoude zijn om naar beneden te komen. En, om de waarheid te zeggen, mijn hoofd begon mij zoo te draaijen, dat ik eenige oogenblikken op den rust-steen, die zich ter halver weg bevindt, moest zitten blijven om tot mijne zinnen te komen. Na een weinig uitgerust te hebben, ging ik voort met klimmen, maar de geleiders maakten een zoo luidruchtig en woest getier, dat ik als onwillekenrig terug trad. Het gedruisch dat zij al schreeuwende en elkander voortstootende, veroorzaakten, was mij even verachrikkelijk als de steilte hoogte op welke ik mij aan den rand eens afgronds bevond.

De beide mij tot gezelschap vertrekkende heeren stelden er echter eenigzins orde op, zoo door de ruwe lieden tot meerdere stilte te vermanen, als, vooral, door hen bijna allen vooruit naar den spits der pyramide te zenden. De terugkeerende meedere kalme gaf mij dan ook mijne tegenwoordigheid van geest weder. Ook het opstijgen werd gemakkelijker en onder de toetsuichingen van het geheele gezelschap, bereikte ik den bovensten top van het monument. Intusschen duurde het een lange tijd, eer ik moed genoeg had om vrij uit rondom mij henen te zien, hoewel ik mij op eene plathoogte van ongeveer dertig [] voeten bevond. Het uitzigt voldeed mij niet geheel, niettegenstaande de aanmerkelijke hoogte op welke ik stond. Diep en verre onder mijne voeten aanschouwde ik eene onmetelijk groote uitgestrektheid van bebouwd land, in akkers van groenend graangewas, en in gele hennip- en olie-velden afgedeeld; het geveek volkomen naar de ruiten van een schaakhord; daarop zag ik den Nijl met zijne onderscheidene vruchtbaarheid brengende zijstroomen, en aan den anderen kant eene onguur groote woeste vlakke. Ik moest echter bekennen, dat ik meest uit mijne herinnering slechts, mij dit tafereel kon voor oogen stellen, want op het oogenblik zelf was mijn gemoed te beangst en ontrust over de wijze hoe ik weder

naar beneden zoude komen, dan dat ik het schilderachtige der tooneelen rondom mij, met eenige levendigen en genoezelijken indruk zoude hebben kunnen waarden. Eene veiligheidsleuning, ware die ook slechts van stroo-halmjes geweest, zoude mij een denkbeeld van gerustheid hebben ingeboezemd; maar er was volstrekt niets, en men moest denzelfden flankhoek, welken men was opgeklauderd ook weder afdalen, dewijl de afgebrokkelde zoomen der overige steenlagen dit tot eenen overmijdelijken nooddwang maakte; want, men zoude zich bedriegen, indien men zich de zaak voorstelde als of die steenlagen eene rei van trapreden vormden, even als bijv. de bordes-stoepen vanzer huisportalen. Neen, de weg is enkel geteekend door eene gebrekkige opvolging van steenklompen en graniet massas, van welke sommige verbroken liggen, en anderen uitgevallen zijn en in het metselwerk een hoekje, holte of gaping hebben achtergelaten; maar dit alles is ten uitersten onregelmatig. Soms vindt men de steenklompen in hoogte en breedte gelijk, maar meestal is derzelver hoogte verre weg hunne breedte overtreffende. Op vele plekken hebben de steenmassas tot vier voet hoogte. Eene keer was de steen, over welke ik opklonterde, 300 hoog, dat ik afgleed en vreesde met de voeten binnen den onderkant te zullen nederkomen op welken ik ze moest laten rusten en die slechts eenige weinige duimen breedte had. Op een ander maal liep ik nog grooter gevaar: met vele moeite had ik een mijne beenen wijd uitgestrekt tot op de plek, welke ik moest bereiken, en nu mijn andere been willende doen volgen, geraakte ik met de punt mijner schoen in eene spleet van het rotagevaarte, en het scheelde geen haar breedte of ik hadde, in mijne peining om mij los te werken, het evenwigt verloren. Op sommige plaatsen waren de steenen breed genoeg om van mijn medegenomen stoeltje partij te trekken, en dit verminderde dan ook merkelijk mijne vermoedens: maar verre weg de meeste rotsklompen waren te smal om er de drie poten van het stoeltje op te kunnen zetten, en om het, terwijl ik er zoude opstaan, door eenen Arabier aan de los staande poot te doen ondersteunen, achtte ik voor mij geen genoegzaam veilige maatregel te zijn. Na zoo vele moeiten was ik eindelijk, zoo als men wel gelooven zal, zeer blijde toen ik deze onderneming had volbragt, want, om het maar gul uit te bekenen, mijn grootste vermaak in de pyramide te beklonderen, vond ik daarom, dat ik mij met het denkbeeld bezig hield, hoe ik later zoude kunnen vertellen, dat ik tot aan haren bovensten top was opgestegen.»

SCHEEPSBERIGTEN.

BATAVIA.

Aangekomen.

Mei 27—brik *Fatal Ghair*, Said Abdulla Albei Habassij, van Indramajoe den 24sten mei.—brik *De Hoop*, F. Landouw, van Samarang den 25sten dito, passagiers: de heeren F. G. Fontein, Blomhoff, J. W. Neijs, mevrouw Pool en kind, mevrouw De Gelder en familie.—Eng. schip *Dona Carmelita*, C. Graij, van China den 10den april.

Mei 28—schoener *Fatahkair*, Sech Said Bin Schak, van Pekalongang den 11den mei, passagier: chirurgijn der 3de klasse J. B. De Calonne.—Eng. brik *Helen Mac*, G. Sinclair, van Londen den 10den januari, passagiers: de heeren Coffin, Melbourne, J. Slade en P. C. Stavers.—Hamburgsche brik *Concordia*, J. H. Kohne, van Hamburg den 16ten dito.

Mei 29—schip *Batavia*, P. Blair, van Londen den 4den januari.—schip *Charlotta*, F. J. Harms, van Tjigansa den 23sten mei.

Vertrokken.

Mei 28—bark *Willem*, R. Sudell, naar Samarang, passagier: de heer F. Thorston.—brik *De Ondernemer*, J. Bowie, naar Soerabaja.—schoener *Ngkowanoe*, J. G. Klein, naar dito.

Zie Ma. kooverten *Anna Paulowna*, *De Leije*, *Pollux*; schepen *De Jonge Jan*, *De Drie Mariaas*, *De IJstroom*, *De Onderneming*, *De Vrouw Helena*, *Mercurij*, *De Gezusters*, *Batavia*, *Charlotta*; brikken *Orence*, *Astrea*, *Fatal Ghajfer*, *Jeanette*, *Ribble*, *De Hoop*; schoeners *Iris*, *Marzneck*, *Dolphijn*, *Fatahkair*.—Hamburgsche brik *Concordia*.—Eng. schepen *Bencoolen*, *Edward*, *Dona Carmelita*; brik *Helen Mac*.—Amerik. schepen *James Maurij*, *Panther*, *Generaal Smith*, *Cowper*.—Chineesche jonken *Hongkiat*, *Goantjin*.

SAMARANG.

Aangekomen.

Mei 21—schip *Zuid Holland*, P. S. Schuil, van Soerabaja den 10den mei, passagier: de heer Fontein.

Mei 22—schoener *Sottie*, J. H. Martens, van Balie-Bleling den 18den mei.—Amerik. schip *Potomac*, Condrij, van Neuwburij-Port den 12den januari.

Mei 24—brik *Margaretha Enzeltina*, J. G. Bock, van Rembang den 23sten mei, passagier: de heer Tak.

Mei 25—Zr. Ms. schoener *Argo*, luitenant der 3de klasse Happel, van een kruistogt.

Vertrokken.

Mei 24—brik *De Hoop*, F. Landouw, naar Batavia, passagiers: de heeren J. W. Neijs, F. G. Fontein, Blomhoff, mevrouw De Gelder en kind, mevrouw Pool.

S O E R A B A I J A :

A a n g e k o m e n .

Mei 21—schoener *Claressa*, V. Tuffeau, van Samarang den 11den mei.

V e r t r o k k e n .

Mei 21—bark *Pontianak*, Hadjie Mochamat Sale, naar Pontianak, passagiers: Z. H. den Sultan van Brussel Abdul Jalil Sah met zijn gevolg.—schoener *Sophia Desre*, D. L. C. van Blomnestein, over Sumanap naar Balie.
Mei 23—brik *Hersteller*, J. W. Franz, naar Sumanap, passagiers: Raden Maas Abdul Rachman en familie met zijn gevolg.

S c h e p e n l i g g e n d e t e r r e e d e .

Zt. Ms. korvet *Zwaluw*; schoeners *Pollux*, *Zephyr*, *Castor*, *Brak*; kanonneer-booten No. 8, 10, 11, 12 en 15; zwaard-boot No. 18; schepen *Fait Allam*, *Noedamoliosoor*, *Jessij*, *Stad Dordrecht*, *Carolina* en *Jacoba*, *Sumanap*; brikken *Teksing*, *Fatal Ganie*; schoeners *Tartar*, *Trajoe Maas*, *Claressa*.—Portugeesche schip *Providencia*.

A D V E R T E N T I E N .

Op zaterdag den 4den juni aanstaanden, 's voormiddags te 10 ure, zal overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (Javasche Courant van 1829 no. 88), ten kantore van den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazynen, eene uitbesteding worden gehouden, voor de leverancie van eenige medicijnen en instensilen benodigd, ter verzending naar Japan.

Gadinghebbenden, adresseren of vervoegen zich en worden verzocht bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden bij

Den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazynen.

Batavia,
den 30sten mei 1831.

Op last.
HELBACH.

Op dinsdag den 7den juni aanstaanden, 's voormiddags te 10 ure, zal voor 's lands kleeding pakhuis te Batavia, eene verkooping worden gehouden van:

6 kisten of 5 pikols vogelnestjes 1ste soort.
19 " " 9½ " dito 2de dito.
en 25 " " 11½ " dito 3de dito.
zijnde er buiten dien tot de aanvulling der kisten nog aanhanden;

16 ponden eerste;
51 " tweede;
en 47 " derde soort vogelnestjes.

De verkoop zal geschieden op de navolgende voorwaarden:

a. De betaling zal moeten geschieden, binnen eene maand na den verkoop, en wel met de helft in zilveren munt, en de wederhelft ter keuze van de koopers.

b. De aflevering der vogelnestjes zal geschieden op bewijs van betaling, en

c. De koopers zullen volgens de bestaande bepaling op den verkoop van 's lands producten niet worden bezwaard met vendusalaris.

De Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazynen.

Batavia,
den 30sten mei 1831.

Op last.
HELBACH.

De belastingschuldigen aan het middel der slaven-taks, in de Hooft-baijwage Batavia en Ommelanden, worden bij deze herinnerd, dat de betaling dier belasting over het loopende jaar moet geschieden, in de maanden juni, juli, augustus en september.

De Directeur van 's Lands Middelen en Domeinen.

Bij afwezenheid.
De Secretaris der Generale Directie van Financien;
F. BUTIN BIK.

Batavia,
den 26sten mei 1831.

—Den 15den juni aanstaanden zal te Magelang, door den langere Adjunct-inspecteur der Militaire Administratie aldaar, eene uitbesteding worden gehouden voor de levering van de rijst, benodigd, gedurende den tijd van zes achtereenvolgende maanden, gerekend van primo juli tot ultimo december 1831.

Voor de troepen in de residentie Bageleen te Gedong Keboo, te leveren.

De leverancie zal geschieden op dezelfde voorwaarden en wijze, als geannonceerd is geworden in de Javasche Couranten van den 24 en 26 maart no. 36 en 37, met deze uitzondering alleen; dat de betaling geschieden zal geheel in koperen munt.

Wordende de gadinghebbenden verzocht, zich op dezelfde wijze als in voorschreven Couranten is bekend gemaakt, te adresseren, en bij de uitbesteding te verschijnen.

Batavia,
den 24sten mei 1831.

De Kolonel Inspecteur en Chef der Militaire Administratie;
TIMMERMANS.

—De Hoofd-Ingénieur van den Waterstaat en 's Lands Gebouwen, zal op deswegens bekomen autorisatie van den Directeur van 's Lands Producten en Civiele Magazynen, en onder nadere approbatie van Zijne Excellentie den Gouverneur Generaal, op woensdag den 8sten juni 1831, des morgens te 9 ure, op de Gouvernements bazaar op Molenyriet, in het openbaar aan de minsteischende uitbesteden.

a. Het vernieuwen der paardenstallen en boejangswoningen van de zes poststations, tusschen Batavia en Tjikandee.
b. Het repareren van de Tolbrug no. 1, over de rivier Ankee te Piseeng.

c. Het driejarig onderhoud van het Paleis te Weltevrede, aanvang nemende met 1 juli aanstaanden.

d. Het aanbrenge van eene galerij aan, en het verwen van de officiers zaal in het hospitaal te Weltevrede, alsmede het repareren van het hek vóór dit etablissement.

Bestek en conditien liggen van heden af ter visie, ten kantore van den ondergeteekende op Molevliet, zullende gegadigden aanvragingen in loco worden gedaan, op zaterdag den 4den juni des morgens te acht ure te Piseeng, door den opziener der werken in het land, afdelend, en op maandag den 6den juni te negen ure, in het hospitaal en het Paleis, door den opziener der gebouwen te Weltevreden.

Batavia,
den 30sten mei 1831.

De Hoofd-ingenieur voornd.
J. TROMP.

—De Resident van Pekalongang, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, maakt bij deze bekend dat op den 15den juni 1831, 's voormiddags ten 10 ure, overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (Javasche Courant van 1829 no. 88) ten zynen kantore eene uitbesteding zal worden gehouden, voor de leverancie van padie ten dienste der paardenpostery in de residentie Pekalongang.

Het contract zal loopen over een tijdvak van een jaar, gerekend van den 15den juni 1831 tot den 15den juni 1832, beiden deze dagen ingesloten.

De levering wordt begroot op 152 pond padie daags, en zal moeten geschieden op ieder der respectieve stations. De leverancier is gehouden zoo veel minder of meerder te leveren als voor de behoefte benodigd zal zijn.

De padie moet zijn ontharf, goed gevuld, en niet ouder dan een jaar.

De betaling zal geschieden in koperen munt, en na uitsluiting der rekeningen door de Algemeene Rekenkamer.

De aannemer zal een voorschot kunnen erlangen tot een bedrag, gelykstaande met 3 maanden der aantekomen leverancie.

Gadinghebbenden worden verzocht bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden.

Pekalongang, De Resident van Pekalongang,
den 23sten mei 1831. R. DE F. BOUSQUET.

—De Resident van Pekalongang, als daartoe behoorlijk geautoriseerd, maakt bij deze bekend, dat op den 30sten juni 1831, ten zynen kantore overeenkomstig het reglement op het houden van uitbestedingen (javasche courant van 1829 no. 88), eene uitbesteding zal worden gehouden voor de leverancie van elf kleedingstukken en onderscheidingsteekenen, voor de policiebedienden in deze residentie. De kleeding bestaat uit een donderblauw laken schous met panden, geele kraag en geele opslagen, mitsgaders geele randjes op de naden van de mouwen, en van achteren; een lange donkerblauwe broek, met een geele streep op de zynaden afgezet.

Een sabel met koper beslag, hangende in een zwart lederen bandeliet.

Het laken zal van een goede kwaliteit moeten zijn, waarvan de monsters bij de aanbesteding worden te worden vertoond, terwijl het model van de kleeding te zien is op het residentie bureau.

De betaling zal in zoodanigen munt geschieden, als staande de aanbesteding bedongen zal worden, zullende de aannemer des verkiezende een voorschot, geëvenredigd aan de leverancie, kunnen erlangen.

Gadinghebbenden worden verzocht bij de uitbesteding tegenwoordig te zijn, dan wel gemagtigden te zenden.

Pekalongang, De Resident van Pekalongang,
den 23sten mei 1831. R. DE F. BOUSQUET.

—Pro Justitia.

Alzoo bij resolutie van President en Leden in den Raad van Justitie te Samarang, de dato 16 mei 1831 no. 4, de persoon en goederen van *Sebastiaan Pieter van Effen*, te Soerakarta woonachtig voor den tijd van een jaar zijn gesteld onder curatele, met benoeming van *Severijn Daniel Schiff* en *Ernst Henrich Kühle*, beide mede te Soerakarta woonachtig, als curatoren; zoo wordt hier

van de gemeente kennis gegeven, op dat zich een ieder wachte voor schade.

Ter ordonnantie van President en Leden in den Raad van Justitie te Samarang.

A. H. CLIGNETT, griffier.

Samarang, den 16den mei 1831.

—De Resident van Djocjokarta, verlangt twee goede klerken, van een goed gedrag, en een goede vlugge hand schrijvende, op een maandelijk tractement van f 60 tot f 100. Personen hiertoe genegen zijnde, adressers zich met franco brieven aan hem Resident.

Djocjokarta, De Resident voornoemd, VALOK.
den 18den mei 1831

VASTGESTELDE PRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Tarwen brood de 14 oncen.	"	30	"	30	"	30
Varkens-vleesch het katje.	"	40	"	40	"	32
Ossen-vleesch het pond .	"	25	"	25	"	15

MARKTPRIJZEN.

	BATAVIA.		SAMARANG.		SOERABAJA.	
	guld.	cents.	guld.	cents.	guld.	cents.
Klapper-olie per takker of 33 bottels	10	"	10	56	7	26
Idem per bottel	"	35	"	32	"	"
Katjang-olie per takker	7	"	9	90	7	26
Idem per bottel	"	25	"	30	"	"
Dempel-olie per piket	"	"	20	"	24	"
Rijst per kofjang	120	"	75	"	95	"
Idem per gantang	"	50	"	17	"	40
Koffij per kofjang	"	"	"	"	500	"
Brandhout de waden van 18 vaten op f	14	"	24	"	10	"

EDICTALE CITATIEN.

Alzoo de Raad van Justitie te Samarang, bij rekest in dato 11den dezer, op het door den procureur Charles Philip Ducloux, in hoedanigheid als gemagtigde van het collegie van weesmeesteren dezer stede, namens hetzelfde in kwaliteit als desolate boedelkamer en als zoodanige administrerende de boedels van wijlen den burger G. T. Heim, de chinezen Liem Tjo, Lim Insing en de moorsche vrouw Inje Jemina, gedane verzoeken hebben verleent citatien bij edicte tegen alle en een iegelijk die eenige actie of pretentie vermeenen te hebben op en jegens de voornoemde boedels.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij den Raad van Justitie voornoemd, na dezen dagvaard alle en een iegelijk die eenige actie of pretentie op en jegens de voornoemde boedels vermeenen mogten te hebben, om op woensdag den 21sten juni 1831, des morgens ten half 8 ure in persoon dan wel bij gemagtigde te compareeren, ter openbare rolle van meergenoemden raad, ten einde aldaar hunne pretentie aangegeven te verifiëren; en voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokkeslag, van de puije van het raadhuis te Samarang, den 18 mei 1831.

De deurwaarder voornoemd, SCHWARTZE.

—Pro Deo.

Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, aan Mr. P. C. Ardesch, advocaat, namens den sequester en curator adlites der insolvente boedels te Batavia, en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen C. A. Visscher, in leven zede kommie bij de algemeene rekenkamer; H. Harries, partikulier persoon; D. Willems, mede partikulier persoon, en den chinees Tjong Tianlok, hebben verleend het eerste defaut en eene tweede citatie bij edicte tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie op en tegen voornoemde boedels vermeenen te hebben;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij gemelden Raad, dagvaard elk en een iegelijk, die eenige actie of pretentie op en tegen de voor-

noemde boedels vermeenen mogten te hebben, om donderdag den 7den juli 1831, des morgens om 8 ure, te compareeren ter rolle van meergemelden Raad, ten einde het eerste defaut te purgeren en alsnog te zien dienen van eisch.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd, na voorgaanden klokslag, van de puije van het raadhuis te Batavia, den 5osten mei 1831.

De deurwaarder voorn. SCHOUTEN.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Batavia, aan Mr. P. C. Ardesch, advocaat, namens den sequester en curator adlites der insolvente boedels te Batavia, en als zoodanig administrerende de insolvente boedels van wijlen Mr. S. van de Graaff, oud raad van financiën van Nederlandsch Indië; Jacob Steffens, in leven secretaris der residentie Banka; J. R. van der Plas, laatst inspecteur der timmeren te Jeboes, residentie Banka; Pieter Goederie, in leven conciërge ten kantore van den resident van Batavia en bode van den landraad aldaar; J. A. Bogaardt, eerste boekhouder en secretaris bij het vendit-departement te Soerabaja; W. M. van Ysseldijk, ambtenaar op wachtgeld; H. van Holst, in leven opziener der werken bij het militair departement, en C. Millien, partikulier scheepsgezagvoerder, hebben verleend het eerste defaut en eene tweede citatie tegen allen en een iegelijk, die eenige actie of pretentie op en tegen voornoemde boedels vermeenen te hebben;

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij gemelden raad, dagvaard elk en een iegelijk, die eenige actie of pretentie op en tegen de voornoemde boedels vermeenen mogten hebben, om op donderdag den 7den juli 1831, des morgens om 8 ure, te compareeren ter rolle van meergemelden raad, ten einde het eerste defaut te purgeren en alsnog te zien dienen van eisch.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd, na voorgaanden klokslag, van de puije van het raadhuis te Batavia, den 5osten mei 1831.

De deurwaarder voorn. SCHOUTEN.

—Alzoo President en Leden in den Raad van Justitie te Soerabaja, op het daartoe gedaan verzoek door den procureur J. C. F. Vermeulen, voor en van wege de desolate boedelkamer alhier ter stede, als administrerende den insolventen gemeenschappelijken boedel van Anna van der Plas, en de nalatenschap van wijlen haren echtgenoot Gozewijn van Harpen, koopman alhier; gehandeld hebbende onder de firma van G. van Harpen en Co., hebben verleend het tweede defaut en admissie tot het doen eener derde citatie bij edicte en super abundantie, om te dienen van intendith, en den dag van regten daartoe heeft bepaald, tegen woensdag die zijn zal den 29 juni 1831.

Zoo is het, dat ik Dirk Swart, eerste derwaarder en gezworen exploitateur bij genoemden raad; bij deze voor de derdemaal dagvaard, alle de genen die vermeenen mogten eenig regt, actie of pretentie te hebben op voorschreven boedel, om op woensdag die zijn zal den 29 juni 1831, des morgens te half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigden te compareeren, ter openbare rolle van meergenoemden raad, op deszelfs gewone audientie zaal, ten einde het tweede defaut te purgeren en te zien dienen van intendith, en als nog hun vermeend regt, actie of pretentie te institueeren, voorts te procederen tot het judicium preferentie en concurrentie, sub poene tegen de noncomparanten dat zij zullen worden verklaard van hun regt, actie of pretentie te zijn verstoken, en hunne boedels openbaar te worden verkocht.

Aldus gepubliceerd en geafficheerd na voorgaanden klokslag van de puije van het raadhuis te Soerabaja, op den 21sten mei 1831.

De 1ste deurw. en gezw. expl. bij den Raad van Justitie voornoemd, D. SWART.

—Pro Justitia.

Alzoo de Raad van Justitie te Samarang, op het door den fiskaal R. O. bij denzelven raad, in dato 18 dezer, bij notul gedaan verzoek heeft verleend het eerste defaut, en de profiëten van dien regtens, met admissie tot het doen eener tweede citatie bij edicte ad valvas curiae, op en tegen alle de genen die vermeenen eenig regt, actie, aanspraak of pretentie te hebben op eene som van drie honderd en zeven guldens en zeven en veertig centen, voortgesproken uit de insolventen boedel van wijlen G. Cooper, waarvan bij vonnis van voornoemden raad, der tijd geen toewijzing aan iemand is gedaan.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitateur bij den raad van justitie voornoemd,

Mits Gezen voor de tweedemaal dagvaard, alle die genen welke vermenen eenig recht, actie, aanspraak of pretentie op de hier bovengemelde som te hebben, om in persoon dan wel bij gemagtigden te compareren ter openbare rolle van gemelden raad, op woensdag den 29sten juni 1831, des morgens te half acht ure, ten einde aldaar het eerste defaut te purgeren, en wijders te hooren refereren aan de reeds door den fiskaal R. O., in dato 18 dezer ingediende tisch, en voorts te procederen als naar regten.

Aldus gedaan, gepubliceerd en geafficheerd na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuys te Samarang, den 24sten mei 1831.

De deurw. en gezw. expl. voornoemd,
SCHWARTZE.

Alzoo de Raad van Justitie te Samarang, bij notul de dato 18 dezer, op het door den prokureur *Andries Hartsinck*, in hoedanigheid van speciale gemagtigde van *Antonie Hubert Clignett*, in kwaliteit als curator in den boedel van *Louis Auguste Jean Petel*, gedaan verzoek tegens de niet gecompareerde pretendentes, heeft verleend het tweede defaut en geadmitteerd, tot het doen eener derde citatie tegen den 29sten juni eerstkomenden, ten einde de defailleerende pretendentes als nog hunne vermeende actien te institueren en wijders te zien dienen van intendith, en procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie, als dan te hooren verzoeken dat de niet gecompareerde pretendentes zullen worden opgelegd, een eeuwig stilzwigen.

Zoo is het, dat ik ondergeteekende deurwaarder en gezworen exploitur bij den raad van justitie voornoemd, bij deze voor de derdemaal dagvaard, alle en een iegelijk die als nog eenig actie of pretentie, op en de jegens de voornoemde insolvente boedel vermenen mogten te hebben, om op woensdag den 29sten juni 1831, des morgens ten half acht ure, in persoon dan wel bij gemagtigde te compareeren ter openbare rolle van meergenoemden raad, ten einde aldaar het tweede defaut te purgeeren, voorts hunne pretentie aangegeven, te verifieeren en wijders te zien dienen van intendith en daarna te hooren verzoeken, dat de niet gecompareerde pretendentes zullen worden opgelegd een eeuwig stilzwigen, en voorts te procederen tot het judicium van preferentie en concurrentie.

Aldus geafficheerd en gepubliceerd, na voorgaanden klokslag van de puje van het raadhuys te Samarang, den 24sten mei 1831.

De deurwaarder voornoemd
SCHWARTZE,

VERKOOP VAN GOEDEREN.

De verkoop der vastigheden van *J. G. Wolfarth*, heeft heden geen plaats gehad, maar is nitgesteld tot in de volgende maand, dezelve blijven inmiddels uit de hand te koop.

Batavia, 26 mei 1831.

J. van Dijk, heeft per het schip *GEZUSTERS*, kapitein *Ingerman*, en andere laatst aangekomene schepen bekomen, fraaie spiegels en schildertuysen; kristalle, tafelserviesen en andere kristal en glaswerken; porceleine theeserviesen en bouillonkoppen, albaste pendules, bronzen hang en tafellampen, thee en presenteerbladen, filtreerkannen, heeren en dames necessaires, porceleine pijpenkoppen en roeren, zweepen en karwatsen, billiardballen, mans en kinderhoeden, parfumerien, eau de cologne, eau de la vande, diverse modewaren, opgemaakte dames en meisjeshoeden, everleste schoenen, toeren, heeren en dameshandschoenen, fraaie gitaren met mechanieke schroeven, vioolen, fluiten met zilveren kleppen, klarinetten, Neurenberger waren, diverse provisien, als boter, zoetemelksche, komeine en zwitsersche kazen, hammen, gerookt vleesch, kalfskarbonaden, tongen, rolpens, mootzalm, leng en rondvisch, auchovis, ingelegde groentens, gedroogde vruchten, keukenzuren, koek, banket en suikerwerken, gelijen, frambozen en capilaire siroop, likeuren, oude *Laubenheimer*, *Hiersteiner*, *Hocheimer* en *Johannesberger* rhywijn, robde en witte champagne, muscaat en andere wijnen, princessenbier en wijnazijn op vaten, kaapsche vruchten als peren, persiken, abricosen, rozijnen, okkernoten, amandelen, enz.

HUWELIJKEN.

Getrouwd,

A. R. VERMEULEN,

met

M. E. BLOM.

Batavia, 25 mei 1831.

GEROORTEN.

Heden verlostte voorspoedig van een welgeschapen zoon: *Johanna Adrianna Vlysmen*, geliefde echtgenoot van *Passaroeang*, 19 mei 1831. J. F. JACOBSZ.

Heden verlostte van een zoon, de echtgenoot van *Djocjokarta*, 22 mei 1831. D. T. EVERAARS.

STERFGEVALLEN.

Heden tróf mij de gevoeligste slag mijnes levens, door het overlijden van mijnen braven echtgenoot *Ludwig Johannes Adrianus Sack*, in leven tweede luitenant bij het 8de bataillon infanterie.

Rembang,
den 23sten mei 1831.

C. M. SACK,
geb. Stam.

NAGELATEN BOEDELS.

De weeskamer te Samarang, roept bij deze elk en een iegelijk op, die iets te vorderen heeft van, dan wel verschuldigd is, aan den boedel van wijlen den gepensioneerden chirurgijn majoor *Johan Jacob Hoff*, om daarvan aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden, gerekend van heden.

Samarang,
21 mei 1831.

Namens de weeskamer voornoemd,
De Secretaris,
A. HOUTKOPER.

Alle degenen die iets te pretenderen hebben van, of verschuldigd zijn, aan den boedel van wijlen den heer *Jacob Joseph Boedrie*, worden verzocht daarvan opgave of betaling te doen, aan de ondergeteekende testamentaire executeuren in gemelden boedel binnen den tijd van drie maanden, van heden gerekend. Ook worden de genen verzocht bij en voor wien de overledens zich als borg geinterponeerd heeft, zich van andere

Soerabaja,
den 24sten mei 1831.

J. L. ZANGE,
D. VAN CASSAND.

De wees- en boedelkamer te Samarang, roept elk en een iegelijk op, die iets te vorderen hebben van, dan wel verschuldigd zijn, aan de boedels van wijlen *Johanna Jacoba Thomas*, en de malcische vrouw *Intje Abdul Samat*, om daarvan aangifte of betaling te doen, binnen drie maanden, gerekend van heden.

Samarang,
den 24sten mei 1831.

Namens de wees- en boedelkamer voorn.,
De Secretaris,
A. HOUTKOPER.

POST-KANTOOR.

BATAVIA.

Wordt ter kennis van het publiek gebragt, dat aan het postkantoor te Batavia, pakketten voor brieven geopend zijn, om te worden verzonden:

naar	schip	kapitein
Nederland,	Zr. Ms. korvet <i>De Leyde</i> ,	van Lutsemburg.
Riouw,	Ned. schip <i>Vrouw Helena</i> ,	Ralph.
China,	Eng. schip <i>Bencoolen</i> ,	Roberts.
Nederland,	dito bark <i>Edwards</i> ,	Gilbert.
Gowes,	Amerik. schip <i>James Maurij</i> ,	Woodberry.

Batavia, den 26sten mei 1831.

VERSCHILLENDE BEKENDMAKINGEN.

Iemand genegen, en de vereischte geschiktheid bezittende, tegen een billijk salaris, een jongeling van 9 á 10 jaren onderwijs te geven, in de gronden van de Hollandsche taal, aardrijks en rekenkunde, enz., adressere zich ter lands drukkerij te Batavia.

Iemand in het bezit zijnde van het Tooneelspel *Robert of de struikrovers*, wordt vriendelijk verzocht, hetzelfde ten dienste van het Bataviaasch Liefhebberij-Tooneel te willen leenen aan den ondergeteekende, welke eene behoorlijke teruggave waarborgt.

De Secretaris van het Liefhebberij-Tooneel voornoemd,
P. VREEDE BIK.